

3. I mødrehjælpslovens § 6 affattes stk. 5 således:

„Lederen af et til en mødrehjælpsinstitution knyttet mødre- eller svangrehjem antages af institutionens bestyrelse og skal være uddannet sygeplejerske eller jordemoder eller have en uddannelse, som af socialministeren godkendes som ligestillet hermed. Såfremt pågældende skal lede et mødre hjem, skal hun tillige være i besiddelse af en særlig uddannelse i barnepleje.“

I motiveringen til dette ændringsforslag oplyses, at lederne af de til mødrehjælpsinstitutionerne knyttede mødre- og svangrehjem efter de hidtil gældende regler skal være sygeplejeuddannede. Mødrehjælpsinstitutionerne har imidlertid gjort gældende, at det volder store vanskeligheder at få besat de nævnte stillinger, da udbudet af sygeplejersker, der er kvalificeret til at lede sådanne hjem, er meget ringe. Den foreslåede formulering af stk. 5 åbner mulighed for også at ansætte jordemødre og eventuelt uddannede barneplejersker i de nævnte stillinger. Uddannelseskravene for ledere af mødre hjemmene vil efter den foreslåede formulering være i overensstemmelse med de for børneforsorgens hjem gældende uddannelseskrav.

4. Endelig opnåedes der enighed om ved en ændring i mødrehjælpslovens § 12, stk. 3, at skabe hjemmel for, at også finansministeriet repræsenteres i mødrehjælpsens tilsynsråd.

Et *mindretal* i udvalget (Kristen Amby, Fibiger, Krogh, Peter Larsen, Ellen Poulsen og Viggo Starcke) kunne ikke tiltræde lovforslagets bestemmelser, hvorefter det skal henlægges til særlige samråd ved mødrehjælpsinstitutionerne at tage stilling til, om der foreligger *indikation for svangerskabsafbrydelse*, og stillede derfor forslag om ophævelse af den herom foreslåede bestemmelse i mødrehjælpslovens § 1, stk. 1.

Mindretallet foreslog yderligere, at det foreslåede nye stk. 4 i mødrehjælpslovens § 1 om adgang for mødrehjælpsinstitutionerne til at oprette *særlige hjem for gravide kvinder* skulle udgå.

Det samme mindretal foreslog endelig følgende nye affattelse af lovens § 2, hvori opregnes de funktioner, der efter mindretallets opfattelse bør påhvile mødrehjælpsinstitutionerne:

„Såfremt en svanger kvinde, der ønsker sit svangerskab afbrudt, af egen drift eller efter henvisning af det sociale udvalg eller af andre henvender sig til en mødrehjælpsinstitution, påhviler det institutionen at underrette hende om lovens bestemmelser om de gyldige grunde til svangerskabsafbrydelse, søge at afholde hende fra overilede skridt og give hende vejledning om den bistand og de hjælpe midler, der står til rådighed; hvis der er grund til at antage, at kvinden er syg, og at lovlig indikation for svangerskabsafbrydelse fore-